

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De murmurationibus. cap. lxxvii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A Lucrum tibi illud, proximis istud feret.
Numerare præstat acta, quam vastas opes.
Nam semper acta permanent: opes fluunt.

Famam nec omnem, nec nimis queras velim.
Probum esse præstat, quam videri. Sin modum
Horres, inanem tu, ac nouam saltem fuge.
Leonem haberi simiam quid inuenerit?

Alij aliorum peccata obseruamus, non vt eorum causa lugeamus, sed vt ea insectemur: Orat. ad
nec vt medicinam asseramus, sed vt morbum exulceremus, atque ex aliorum vulneribus Arri.
nostris malis excusationem queramus. Malos porro ac bonos, non mores, sed disidium vel Humano.
B amicitia, tanquam certis quibusdam notis exprimit. Atque ea, quæ hodie collaudamus, cra-
stino die vituperamus.

Iracundiam, vt belluam quandam, sustineamus: linguam, vt præacutum gladium, retin-
damus: voluptatem, tanquam ignem, extinguiamus. Ianuas auribus imponamus, quæ præ-
clare tum aperiantur, tum claudantur: atque oculum & gustum Vellitantem coërceamus:
ne mors per fenestras nostras ascendat. Immoderatum risum risui habeamus.

Qui seipsum agnoscit, Dominus locus ac sedes est.
Vis Deum nosse? Prius id age, vt teipsum noscas.

Alienam vitam perscrutari, supra modum seruilis est animi. Neque enim aliunde fit,
vt nostra negligamus, quam quod in alienis inquirendis & excutiendis curiosi sumus. Ne-
C que enim fieri potest, vt homo, qui vitam alienam perscrutatur, vitam suam unquam curet.
Nam cum omne ipsius studium in perscrutandis alijs consumatur, vitam ipsius neglecta-
tiacere necesse est.

Natura ita comparatum est, vt homo proximi rectè facta, quamuis etiam multa ac ma-
gna sint, contemptim cernat. At si vitium vsquam appareat, quantumlibet leue sit, ac ma-
pridem obortum, celeriter id cernit, & promptè carpit, ac perpetuò meminit. Atque hoc
paruum & vile multorum ac magnorum virorum gloriam sæpe imminuit.

DE MVRMURATIONIBVS. CAP. LXVII.

D Erat populus murmurans: & iratus est Dominus. Et exarsit ignis, & Num. 11.
comedit partem castrorum.

Custodite vos à murmuratione, quæ nihil prodest, & à detractione sap. 1.
parcite linguæ: quoniam sermo obscurus in vacuum non ibit.

Vir sapiens non murmurabit correctus. Ecl. 10.

Ne murmuretis, quemadmodum quidam murmurarunt, & perierunt ab exter- 1. Cor. 10.
minatore.

Omnia facite sine murmuratione: vt sitis irreprehensibiles. Phil. 2.

Repudiandus est labor ille, qui à murmuratoribus profici scitur, nõ secus ac victima, cui Basilus.
macula subest.

E Oportet ergo segnis ac repugnantis opus à sodalitia arcere. Ep. Can.

DE SENIBVS, ET ANTIQVIS VIRIS:

& quod eos honore afficere oporteat.

CAP. LXVIII.

O RAM cano capite confurge: & honora personam senis. Leuit. 19.

Interroga patrem tuum, & annuntiabit tibi: maiores tuos, & di- Deut. 32.
cent tibi.

In multo tempore sapientia: & in longo tempore scientia. Iu- Iob. 12. 32
nior sum tempore, vos autem antiquiores. Idcirco demisso capite veritus sum vo-
bis indicare sententiam meam.